

Когато ковчега стана готовъ, тога Богъ рече на Ноа:
Клѣзъ съ домородство то си въ ковчега; понеже въ сичкѣй че-
ловѣческій родъ єдинъ ты живѣшъ по моиѣ тѣ заповѣдь.

Вземи съ севеси отъ всички те животни отъ сакаквый
родъ, приложи юще Богъ: Послѣ седемъ дни ще начне да ли-
ти даждь, и ще държи 40 дни и 40 нощи непрестанно. Всё
що то съмъ сотворилъ ще истрѣблю и погублю отъ земли та.

Ной, всегда вѣрный и покорный слуга Божиѣ, направи
както мѣ заповѣдалъ Богъ: ввѣде въ ковчега и животни отъ
сакакова родъ, и подеръ тѣхъ влѣзи и той съ своитѣ сидѣ-
ца, и самъ Богъ, подерѣ имъ затвори вратата на ков-
чега. — Той часъ начна даждь страшно да пада; на прегна-
хаса всички тѣ извори; рѣки тѣ и мора та проминаха при-
брежїя та си. Отъ небо то спуснаса только много и силенъ
даждь, като да вѣхаса раздрали сички тѣ облаци. Силна во-
да подигна Ноева ковчегъ.

Помислите съ кой страхъ и горкій плаче злополочни тѣ
человѣцы, разсвирепени вѣзлѣваха по дрѣвеса и по планины,
но воде! *) покайваха са и жалостно са скайваха; това лице веки
късно! Вода та е расла и расла, що то надминала найвы-
соки тѣ планины 15 лакти. Отъ человѣка до скота, отъ пер-
наты тѣ птицы, до най малки тѣ вѣволечки всички то са
рудавило! Единъ Ной съ тїа които бѣхъ въ ковчега остана и
са спаси само. — (1)

§. 12. Избавленіе Ноева.

Сто и пятьдесѧтъ дни стояла е там голѣма вода на зе-
ма та. Смили са оубо Богъ на Ноа и животни те, които сѫ-
били въ ковчега: И така по Божиѣ тѣ воли повѣхъ топли
вѣтрюсе. Извори тѣ и рѣки тѣ вратихаса на приврежїя та си.
Вода та иссяхна. Ковчега сѣдна на Арафатъ, високата пла-
нина въ Арменія; и дрѹги тѣ планины мало по мало начнаха
да показватъ върхове тѣ си.

*) Напрѣздно (1) Быт. з. (1) —.